

[Udenrigsministeren.]

henvendte sig allerede for måneder siden til Lagosregeringen for at bane vej for hjælp til de nødlidende mennesker, og siden har vi igen og igen og som oftest i fællesskab med de andre nordiske lande henvendt os både til Nigeriaregeringen, til FN's generalsekretær og til den britiske regering, ligesom der jo kan være grund til at nævne, at der er stillet betydelige økonomiske midler til rådighed for hjælpearbejdet. Den nød, som hersker i dette område, de tusinder af sultende og døende mennesker, hvoriblandt mange børn, må få os til at søge efter alle mulige udveje for at hjælpe og for at få hjælpen frem — for det er jo en af tragediens sider, at det har været svært at få den hjælp frem, som er skaffet til veje.

Det ærede medlem hr. J. O. Krag gentog sin opfordring til regeringen om at rejse sagen i FN, og det ærede medlem hr. Niels Helveg Petersen sagde, at ingen mulighed må lades uforsøgt for at finde et grundlag for sagens behandling i FN, og han føjede til:

„Endnu har et grundlag ikke kunnet findes, men bestræbelserne må ikke op-høre.“

Jeg er enig med ham i dette.

Vi har igennem flere måneder nøje undersøgt mulighederne for at få sagen frem i FN's sikkerhedsråd, og jeg har redegjort for forløbet i det udenrigspolitiske nævn, endda to eller tre gange. Derfra vil de ærede ordførere kende sagens forløb. Man vil vide, at konfliktens politiske aspekter opfattes som et internt nigeriansk anliggende og altså unddraget FN's kompetence i henhold til pagtens art. II, stk. 7, at de afrikanske stater modsætter sig sagens behandling i sikkerhedsrådet, og at det ikke vil være muligt at skaffe det fornødne antal stemmer for spørgsmålets optagelse på sikkerhedsrådets dagsorden. End ikke de fire lande, der har anerkendt Biafra, har ønsket at tage noget initiativ i FN. Alligevel kan vi jo ikke blive stående her. FN må under en eller anden form indtage en central position i den humanitære side af Nigeriaproblemet. Vi er enige om, at vi skal gøre den indsats, vi overhovedet formår, men vi er vel også enige om, at vi ikke blot skal foretage en tom demonstration, men at vi skal handle sådan, at det bliver til hjælp for de mennesker, som vi vil hjælpe. Det drejer sig jo ikke

blot om at foretage en demonstration af Danmarks gode hensigter, og en uovervejet og en ubehændig demonstration i en følsom og vanskelig situation ville kunne forhindre den hjælpeaktion, der dog er i gang, og altså gøre direkte skade i stedet for gavn.

Men bestræbelserne skal ikke ophøre, det er givet, at vi vil tilsige vor støtte til alle realisable forslag om fremme og udvidelse af hjælpearbejdet. Den danske delegation i De Forenede Nationer vil følge sagen, og jeg vil tage den op i mit indlæg i generaldebatten.

I anledning af udtalelserne vedrørende Grækenland vil jeg gerne slå fast, at regeringens syn på det nuværende græske styre ikke på nogen måde adskiller sig fra den forrige regerings. Vi støttede, da vi var i opposition, regeringen i denne sag, og vi har fulgt denne linje videre frem. Regeringen har ikke blot her i tinget, men også i internationale organer givet sin mening herom til kende, og som det blev sagt i åbningstalen viderefører regeringen med al kraft den klagesag, som Danmark sammen med Norge, Sverige og Holland har indbragt for Den europæiske Menneskerettighedskommission i Strasbourg. Det er tinget bekendt, at regeringen sammen med regeringerne i Norge og Sverige i foråret udvidede klagen over Grækenlands brud på menneskerettighedskonventionen til også at omfatte bl. a. anklage for tortur eller anden umenneskelig behandling af fanger og for tilsidesættelse af bestemmelsen i konventionens protokol om afholdelse af frie valg. Disse nye klager, som menneskerettighedskommissionen i maj i år har besluttet også at tage op til undersøgelse, har sammen med de oprindelige klagepunkter været behandlet i Strasbourg nu i den sidste uge i september. Den underkommission, som foretager undersøgelserne i sagen, har herefter den 27. september besluttet at indkalde en række vidner til afhøring i Strasbourg i november i år og vil i januar næste år også foretage vidneafhøringer i Grækenland.

Til de udtalelser, der af forskellige ordførere er fremsat vedrørende krigen i Vietnam, skal jeg sige, at USA gennem talrige tilkendegivelser fra dansk side er velkendt med det danske synspunkt, at et fuldstændigt bombestop er en første forudsætning for, at fredsforhandlinger kan komme i gang.